

תת"ע 10990/11/22 - חיים ברגר נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 10990-11-22 מדינת ישראל נ' ברגר
תיק חיצוני: 61123684773

בפני **כבוד השופטת, סגנית הנשיא שרית זוכוביצקי-אורי**
מבקש **חיים ברגר**
נגד
משיבה **מדינת ישראל**

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 15.12.2022.

1. המבקש קיבל דו"ח מסוג הזמנה לדין שמספרו 61123684773 המייחס לו עבירה שבוצעה ביום 04.09.2021 של כניסה לדרך שלא בהתאם להוראות תמרור 402, בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.

2. ביום הדיון אליו זומן, לא התייצב המבקש בבית המשפט, ומשכך נשפט בהעדרו ונגזר עליו קנס בסך 500 ₪.

טענות הצדדים

3. לטענת המבקש הוא נעדר מהדיון כיון שלא קיבל הודעה על תאריך הדיון.

4. המשיבה צרפה לתגובה אישור מסירה על פיו נשלחה למבקש הזמנה לדין באמצעות דואר רשום וזאת לכתובתו הרשומה של המבקש במשרד הפנים ודבר הדואר חזר בציון ההערה "העתיק מקום מגוריו למען לא ידוע" בתאריך 11.10.2022.

5. לעניין עיוות הדין טענה המשיבה, כי לא הונחה תשתית שאכן ייגרם כזה, למבקש. זאת אף בהינתן העובדה כי בית המשפט הטיל על המבקש, לפני משורת הדין, אך את הקנס המקורי.

דין והכרעה

6. הבקשה הוגשה ללא תצהיר ודינה להידחות על הסף בשל כך. למעלה מן הצורך בחנתי את הבקשה לגופה.
עמוד 1

7. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 חסין נ' **מדינת ישראל** (פורסם בנבו 7.4.2008):

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגנות ההליך הפלילי".

8. לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "החסי"פ") הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.

9. כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

10. סעיף 130 (ח) לחסי"פ קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 **סמימי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 29.12.09) בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קבלת ההזמנה לדיון וקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

11. בעבירות קלות, קובעת תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974 :

"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לעניין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן."

משהוכח כי נשלח דואר רשום אף בהעדר אישור מסירה או אישור שאינו ממולא כדין, רואים אותו כמי שהגיע למענו תוך 15 יום מיום שנשלח (עפ"ת (ב"ש) 47513-02-17 **בולנדי נ' מדינת ישראל**, (פורסם בנבו 21.05.17), עפ"ת (חי') 67571-03-18, **אפשטיין נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 25.04.18), רע"פ 106/15 **עו"ד קריב נ' מדינת ישראל**

(פורסם בנבו 20.01.15).

גם בעפ"ת 62391-02-19 **סויטי נ' מדינת ישראל** (לא פורסם), נקבע כי על מנת לבסס את חזקת המסירה הקבועה בסעיף 44 לתקנות די להראות כי נשלחה לנמען הזמנה בדואר רשום.

12. דהיינו, אם הוכיחה המשיבה כי שלחה את ההודעה בדואר רשום כדן, חזקה שההודעה נשלחה כדן ועל המבקש מוטל הנטל להפריך חזקה זו.

על פי אישור המסירה, שצורף לתגובת המשיבה, דבר הדואר נשלח לכתובת הרשומה במשרד הפנים של המבקש "תכלת מרדכי 7/5 ירושלים 943611", והוחזר בציון ההערה "העתיק מקום מגוריו למען לא ידוע".

13. המבקש לא לא הוכיח כי אין מדובר בכתובת הרשומה במשרד הפנים במועד ביצוע העבירה ואף לא עמד בנטל הנדרש להוכיח כי הוא מקבל דברי דואר לכתובת זו באופן סדיר ועל כן לא עמד בנטל להוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בו.

בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה לדין הומצאה למבקש כדן ולא הוכחה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.

האם קיים חשש לעיוות דין

14. גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 **סעדא נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 24.4.2018).

15. ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דינו יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 **עמיד גיש נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו 27.5.2018).

16. המבקש לא כפר בעבירה. כמו כן העונש שהוטל על המבקש, תוך שנלקח בחשבון עברו התעבורתי, לא רק שאינו חורג מהענישה הנוהגת בעבירות בהן הורשע המבקש, אלא שהוא ניתן לפנים משורת הדין, תוך שהוא מקל עם המבקש.

לפיכך, איני סבורה כי ייגרם לנאשם עיוות דין אם לא יבוטל פסק הדין.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ד' ניסן תשפ"ג, 26 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.

